

Đừng vội kết án ai

Vừa nhận được điện thoại, bác sĩ Nam vội vã tới bệnh viện. Ông khoác vội trang phục phẫu thuật và tiến ngay tới phòng mổ.

Lúc đó, người cha của cậu bé sắp sửa qua phẫu thuật đang ngồi đợi tại cửa phòng. Vừa nhìn thấy bóng bác sĩ, người cha nói ngay:

“Tại sao giờ này ông mới đến? Ông không hay biết con trai tôi rất nguy kịch sao? Thực lòng ông có trách nhiệm nghề nghiệp không vậy?”

Bác sĩ điềm tĩnh trả lời:

“Thật xin lỗi, lúc này không phải ca tôi trực nên tôi không có mặt tại bệnh viện.

Thế nhưng vừa nhận được điện báo tôi đến ngay đây.

Và lúc này tôi muốn tịnh tâm một chút để chuẩn bị phẫu thuật”.

Người cha giận dữ:

“Tịnh tâm à? Giả như con của ông đang nằm trong phòng cấp cứu thì ông có tịnh tâm được không?

Nếu như con trai ông sắp chết, ông sẽ làm gì?”

Vị bác sĩ lại mỉm cười trả lời:

“Tôi sẽ nói điều mà ông Gióp đã nói trong Kinh Thánh:

“Thân trần trường sinh từ cát bụi, tôi sẽ trở về cát bụi thân trần trường.

Chúa đã sinh ra, Chúa lại lấy đi, xin chúc tụng Chúa”.

Những bác sĩ không có khả năng giữ lại mạng sống.

Ông hãy đi cầu nguyện cho con trai ông.

Chúng ta sẽ nỗ lực hết mình và cậy trông vào ân sủng Thiên Chúa”.

Người cha phàn nàn:

“Khuyên lơn người khác khi mà bản thân mình chẳng dính dáng gì xem ra quá dễ dàng”.

Cửa phòng phẫu thuật đóng lại. Vị bác sĩ miệt mài vài giờ liền trong phòng mổ.

Và ông rời khỏi phòng giải phẫu trong niềm hạnh phúc:

“Cảm tạ Chúa. Con trai ông đã được cứu.

Nếu muốn biết thêm chi tiết, hãy hỏi cô y tá vừa giúp tôi”.

Không chờ câu trả lời của người cha, vị bác sĩ tiến thẳng và rời khỏi bệnh viện.

Ngay khi nhìn thấy dáng dấp cô y tá xuất hiện, người cha nói ngay:

“Loại người gì mà lại cao ngạo đến như thế kia chứ!

Thậm chí ông ta không thềm dành vài giây trả lời cho tôi biết hiện trạng con trai tôi ra sao”.

Cô y tá cúi xuống, tuôn trào nước mắt, trong xúc động, cô chậm rãi trả lời:
"Con trai duy nhất của bác sĩ mới qua đời hôm qua do một tai nạn.
Hôm nay bác sĩ đang lo tang sự cho cậu.
Thế nhưng vừa nhận được điện báo, bác sĩ vội tới ngay để cứu con trai ông.
Bây giờ thì bác sĩ trở về tiếp tục lo hậu sự cho đứa con yêu quý của mình".

SUY NGÃM

Đừng vội kết án ai.

Vì bạn không biết cuộc sống của họ thế nào cũng như điều gì đang diễn ra trong tâm hồn họ và những gì họ đang phải nỗ lực vượt qua. Nhiều người trên đời vừa nghe qua tin đồn, đã vội phê phán, phỉ báng, thậm chí kết án nặng nề người trong cuộc, qua câu chuyện chưa được kiểm chứng, hay chưa biết rõ vấn đề.

Đó là những người kém hiểu biết, nông cạn và vội vã.

Người trí khi nghe một người nói xấu về người khác, thường cẩn thận khi suy nghĩ về lời nói của người đó.

Sách có câu: Hàm huyết phún như, tiên ô tự khẩu.

Nghĩa là: Ngậm máu phun người, trước dơ miệng mình.

Người trong cuộc nhiều khi còn chưa hiểu rõ mọi chi tiết, mọi hoàn cảnh của vấn đề, chưa thể đánh giá đúng sai, phải quấy, thực hư.

Người ngoài cuộc nếu vội vã phê phán, kết án thì nhiều khi không chính xác, lầm lẫn, dẫn tới nhiều hậu quả đáng tiếc.

